

A 15 door het jaar
M. Assumpta
12 juli 2026

Eerste lezing (Jes., 55, 10-11)
Uit de profeet Jesaja

'Luister wat God de Heer ons zegt:
De regen en de sneeuw vallen uit de hemel neer.
Ze dringen in de aarde,
geven haar vruchtbaarheid en laten planten groeien.
Ze bezorgen zaad aan de zaaier
en brood aan wie honger heeft.
Daarna verdampen ze en keren terug van waar ze gekomen zijn.
Zo gaat het ook met mijn woord.
Het vertrekt bij mij,
en keert tot mij terug.
Maar dit gebeurt pas als het zijn werk heeft gedaan,
als het tot voltooiing heeft gebracht waarvoor ik het gezonden heb.
Ja, mijn woord keert niet vruchteloos tot mij terug.

Tweede lezing (Rom., 8, 18-23)
Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Rome

Zusters en broeders,
het lijden dat we in onze wereld meemaken
weegt niet op tegen het grote geluk dat God ons nog zal laten kennen.
Ook de hele schepping ziet daar naar uit.
Want de schepper heeft het zo geschikt
dat het leven hier op aarde uitloopt op de dood,
een zinloos bestaan, zo lijkt het.
Maar neen, het eindigt niet zonder hoop:
de schepping zal ooit verlost worden,
en niet meer vast zitten in de onderdrukking van de dood,
maar delen in de hemelse vrijheid, die bestemd is voor Gods kinderen.
Tot zolang blijft de hele aarde zuchten en kreunen.
Maar het zijn barensweeën, met uitzicht op een nieuwe tijd.
Ook wij, die Gods Geest al ontvangen hebben,
blijven ons beklagen over ons lot,
zolang we in ons sterfelijk lichaam verblijven.
We dienen nog te wachten
tot God ons ten volle zal bevrijden van ons lichaam,
en ons als zijn kinderen zal aannemen.

Evangelie (Mt. 13, 1-9, 19-23)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

Jezus zat aan de boord van het meer.
De mensen zochten hem op,
met zovelen dat hij genoodzaakt was vanop een boot tot hen te spreken.

Meestal gebruikte hij beelden en verhalen.
Zo vertelde hij:
'Er was eens een zaaier, die naar zijn land ging om te zaaien.
Onderweg viel er wat zaad op de weg.
De vogels kwamen het oppikken.
Er viel ook zaaigoed op rotsachtige grond, waar weinig aarde was.
Het schoot wel op, maar wanneer de zon begon te schijnen, verdorde het.
Het had immers onvoldoende diepe wortels.
Een ander deel van het zaad viel tussen distels.
Die overwoekerden het en verstikten het.
Maar het deel dat in goede aarde viel,
leverde heel veel vrucht op: dertigvoudig, of zestigvoudig, zelfs tot honderdvoudig.
Hebben jullie dat goed gehoord? Daar dienen toch jullie oren voor.'

En hij gaf hen uitleg.
Hij zei: 'Bij iemand die het woord wel hoort, maar het niet tot zich laat doordringen,
kan boosheid gemakkelijk verdringen, wat in het hart is gezaaid.
Dat is het zaad dat op de weg is gevallen.'

Met het zaaigoed op rotsachtige grond,
worden de mensen van het moment bedoeld.
Ze nemen het woord meteen vol vreugde aan,
maar het gaat niet diep.
Wanneer er onderdrukking en vervolging komt omwille van het woord,
haken ze dan ook onmiddellijk af.

Met het zaad tussen de distels,
wordt verwezen naar diegenen bij wie de zorgen van het bestaan
en de begoochelingen van de rijkdom
het woord verstikken,
zodat het geen vrucht draagt.

Maar het deel dat in goede aarde valt,
dat zijn al diegenen die het woord horen,
het begrijpen,
en het dan vrucht laten dragen:
bij de enen dertigvoudig,
bij anderen zestigvoudig,
bij sommigen zelfs honderdvoudig.

Homilie

Zusters en Broeders,

Als je het evangelie van deze zondag voorleest voor mensen die iets van landbouw
afweten, dan zie je ze zo de wenkbrauwen fronsen.
Wat voor een zaaier was dat wel?
Zaad op de weg laten vallen, een deel tussen de distels strooien, en op de rotsen
zaaien. Dat moet toch een klungelaar van een landbouwer zijn geweest.

Als hij een beetje zijn stiel zou gekend hebben, dan zou hij toch zijn land netjes klaar hebben gemaakt voor de zaaitijd: geen distels, geen steenbrokken. En dat er geen zaad op de weg valt, daar zou hij wel voor uitkijken.

Maar als je zo denkt, dan vergeet je iets: namelijk dat een veld in het midden oosten er heel anders uitziet dan bij ons. Wie ooit daar is geweest die zal me wel begrijpen. Zo een nette, vlakke, vers omgeploegde akkers als bij ons zie je er bijna niet. Keien, bergen, rotsen, doornen dat zie je er; en dit alles onder een brandende zon.

En daartussen moet de boer dan proberen iets te kweken.

Zaaïen is er 'zaaïen op het goed geluk af'.

Men is er nooit zeker van de oogst.

Alles hangt er van af hoeveel graan er kans zal zien om wortel te schieten tussen de stenen in.

En het is met dat soort zaaïen dat Jezus zijn verkondiging vergelijkt: met iemand die zaaït op het goed geluk af.

Dat wil zeggen dat Jezus zijn woord spreekt tot iedereen die het maar horen wil. Hij stelt geen voorwaarden alvorens eraan te beginnen. Hij vraagt zich niet af: is dat wel iemand die mij gunstig gezind is? is hij een goede katholiek? zal hij het wel goed begrijpen?

Nee, Jezus spreekt maar ... tot ieder die het horen kan.

Hij zaaït op het goede geluk af.

Dit betekent dat Hij vertrekt van een fundamenteel respect voor de vrijheid van iedere mens.

Iedereen mag voor hem zijn zoals hij is: gelovig of ongelovig, zeker van zichzelf of vol twijfels, iemand met veel of iemand met weinig talenten, een enthousiasteling of een kankeraar.

Onlangs hoorde ik professor Roger Burggraeve spreken over het opvoeden van jonge mensen.

En een zinnetje trof me.

Hij zei: 'Bij jongeren moet je altijd vertrekken vanwaar ze staan, niet vanwaar je denkt dat ze moeten staan.'

Inderdaad, Z en B, we moeten jongeren niet beleren. Want de mooiste woorden, de boeiendste voorstellen, de verstandigste gedachten schieten geen wortel als die van bovenaf worden geponeerd.

Professor Burggraeve voegde eraan toe: 'Het komt erop aan je af te vragen hoe het komt dat ze al dan niet moeite hebben met wat je hen voorhoudt.'

In het kader van Jezus' parabel betekent dat: je moet er weet van hebben waarom iemand zich van je boodschap afsluit als een ondoordringbare rots, welke soort zorgen elke goede intentie overwoekert en verstikt, waar de weg die hij/zij gaat naartoe leidt.

Dit betekent ook dat Jezus' boodschap verkondigen, het goede zaad zaaïen, niet zozeer gebeurt door te spreken, maar door te luisteren. En dit niet alleen bij jongeren, maar bij alle mensen.

Mensen willen niet gedwongen worden, ze willen uitgenodigd en ge-appelleerd worden, en de ruimte krijgen om te kiezen voor de waarden die ze in hun leven belangrijk willen vinden.

En daar – in dat proces van persoonlijke keuzes – daar is het dat God onze paden richt. Hij zorgt ervoor dat mensen op het goede moment de juiste woorden horen, dat ze op het goede moment de juiste voorbeelden zien. Dat zij in vrijheid kunnen kiezen voor het goede in het leven.

Het is wel duidelijk dat op dit ogenblik de tijdsgeest niet meezit. Dat de mensen nu minder gevoelig zijn voor de evangelische waarden als vroeger.

Maar dit moet ons niet doen vertwijfelen. Het moet ons er zeker niet toe brengen om krampachtig te reageren.

Ook in onze tijd moeten we blijven zaaien op het goed geluk af, moeten we zelf blijven geloven in de waarde van een leefgemeenschap die kiest voor liefde en solidariteit. We moeten vooral proberen kleine gemeenschappen te vormen die deze liefde en deze solidariteit concreet beleven.

Hier en daar zal dan het graan wortel schieten, hier en daar zullen mensen weer de smaak krijgen van een waarden-gedragen leven, hier en daar zullen mensen weer de echte boodschap van het evangelie ontdekken.

En dan volgt er nog een, en nog een, en nog ...

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.